

MISSCHIEN zag u het op de buis of las u het in de krant: broeders en ezels trekken door de parochiefederatie Berlaar, gelegen tussen Lier en Heist-op-den-Berg. Wij zochten het tweedubbele duo ter plekke op. „Wij zijn hier op uitnodiging van het federatieteam”, vertelt Bart Verhack, een van de Vlaamse broeders in de Tibériade. „In Wallonië verbleven we al meermaals een week in een parochie. Voor Vlaanderen is onze week in Berlaar een primeur.”

Een van de initiatiefnemers in Berlaar is Jörgen Verherstraeten, moderator van het federatieteam. „Ik ken de Tibériade al een tijdje. Met Agnes, inmiddels zuster Agnes van de Tibériade, zat ik op kot in Leuven. Mijn eerste contact met de gemeenschap was tijdens een jongerentocht naar Beauraing. Op het programma toen ook een bezoek aan de gemeenschap.”

„Tijdens het Jaar van de Verkondiging 2003-2004 bezochten we met ons team de *Fraternité de Tibériade* in Lavaux-Sainte-Anne”, vervolgt Jörgen enthousiast. „Voor mij een leuk weerzien met zuster Agnes en voor allen een boeiende ontmoeting met een levende en vooral jonge gemeenschap. Ik ben ervan overtuigd dat zulke groepen ook op langere termijn in de Kerk overleven.”

Geen mediacircus

Het Berlaarse federatieteam had de Tibériade dus graag eens ter plekke en polste voorzichtig. „We komen eraan”, luidde het recht voor z'n raap. Een hele week tijdens de veertigdagentijd vonden beide partijen een geschikte periode. „Haalbaar was 2006, toe- vally ook het Jaar van het Gebed”, aldus Eric Thielemans, deken van Rupel-Nete en pastoor van enkele parochies in de federatie. „Ver- kondiging en gebed zijn de twee pijlers waarop de Tibériade rust.”

Zes broeders en twee ezels togen aldus richting Berlaar. Hun opdracht: straattevangeliatie. Wat moeten we ons daarbij voorstellen? „Zeker geen mediacircus”, haast Eric Thielemans te onderstrepen. „Veeleer getuigenissen in alle vrijheid, zonder dat de broeders zich opdrongen. Echte eenvoud ook, die hopelijk ook jongeren over de drempel van het geloof kan helpen. Onze jeugd durfde alvast vragen te stellen aan deze jonge broeders, dat viel me meteen op. De authenticiteit van de broeders deed wonderen.”

Op het programma tal van ontmoetingen: op bezoek bij de parochianen thuis, ziekenbezoek en -zalving, gebedsavonden... En natuurlijk met de ezels naar de markt. Een kans om Jan met de pet te ontmoeten. „Die ezeltjes vergemakkelijken het contact. Ze trekken de aandacht van jong en oud”, lacht broeder Bart. „Mensen komen naar hen toe en zo begint een babbel. Wensen mensen enkel de ezels te strelen, dan is dat voor ons natuurlijk ook goed.”

Hoe reageerden de jongelui in de middelbare school bij de aankondiging van het bezoek? „Ver- bazing alom”, grijnst Jörgen Verherstraeten, wiens vrouw les geeft

De broeders van de Tibériade zoeken plekken waar ze mensen ongedwongen ontmoeten. © Hugo Maris

Of hoe niemand aan dieren kan weerstaan

Lavaux-Sainte-Anne in de provincie Namen herbergt een van de fraaiste Waalse kastelen. Iets verderop vind je, na wat zoeken, de fraterniteit van de Tibériade.

Deze jonge gemeenschap laat zich inspireren door Sint-Franciscus, en daar horen natuurlijk dieren bij. En zie, met twee ezels trekt de Tibériade rond om te getuigen

van wat de broeders en de zusters drijft. Berlaar was de eerste Vlaamse gemeente waar ze een week vertoefden in de kerk, op school, thuis bij de mensen en op de markt.

Tom Heylen

Echte eenvoud

in de school. „Wat komen die hier doen?”, zag en hoorde je ze denken. Maar de broeders waren ergerust op. „We zien wel wat het wordt”, lachten ze de leerkrachten toe.”

Wereldvreemd?

Verherstraeten: „De leerkrachten vreesden weinig belangstelling. Na een korte schets van wat de Tibériade is, kwamen de persoonlijke levensverhalen van de broeders en hun radicale keuze. Muisstil was het in de klas.” Eric Thielemans vervolgt: „De leerlingen luisterden met open mond. En dan kwamen de vragen boven. Ik sta er nog altijd perplex van hoe de broeders een opening maken om het geloof bespreekbaar te maken.”

„Over zingeving en celibaat werd uitvoerig van gedachten gewisseld. De dialoog was eerlijk en oprecht”, vervolgt Verherstraeten. „Nadien vertelden de leerlin-

gen dat het geschikte kerels waren, die broeders, die ze eigenlijk evengoed op café hadden kunnen ontmoeten. Geen wereldvreemde wezens!”

Aan het einde van de voormiddag werd een kopie van het San-Damianokruis vooraan geplaatst, het kruis uit de gelijknamige kerk in Assisi dat tot Franciscus sprak: „Ga, en herstel mijn Kerk.” „Het enige wat de broeders verlangden was respect en stilte”, vertelt de federatiemoderator. „Ze nodigden iedereen uit om samen met hen te knielen voor het kruis en te bidden. De meeste leerlingen gingen op de uitnodiging in. Nadien kregen ze allemaal een icoontje en een gebedskaart. Ook dat werd gretig aanvaard.”

Elke avond die week was in een van de parochiekerken een gebedsmoment voorzien. Telkens met een bijzonder accent: ontmoeting, familie, verzoening. „In elke parochiekerk voelde we de gastvrijheid van de gemeenschap. Ik zag daar mooie dingen gebeu-

ren”, vertelt Eric Thielemans. „Vanuit de hele federatie was er belangstelling voor deze momenten. We hopen dat het met deze week niet stopt. Dat we nog mogen oogsten van wat gezaaid werd.”

De federatie had ervoor gekozen zondag, laatste dag van het verblijf van de broeders, slechts één viering voor de drie parochies te organiseren. „Een zendingsviering. De broeders zaaiden letterlijk graan in de kerk. Iedereen werd met graankorrels bezaaid, met de uitnodiging ook zelf verder te zaaien”, zegt Eric Thielemans.

En de deken besluit: „We vertoefden een beetje op de berg Tabor, zoals die dag in het evangelie te horen was. De broeders riepen ons op weer af te dalen, recht het dagelijkse leven in. En ze blijven ons volgen. Een gebedsgroep van jongeren en een van jonge gezinnen mogen rekenen op hun steun. Hun bezoek aan Berlaar is niet éénmalig. Ze komen af en toe terug om te helpen bij de oogst.”

Spijkers in het licht

VEERTIG dagen lang bereiden we ons voor op het paasfeest. In deze periode is vooral de Goede Week bijzonder. De blijde intrede in Jeruzalem op Palmzondag, Witte Donderdag met de instelling van de eucharistie, Goede Vrijdag met de veroordeling, lijden en dood van Jezus en Stille Zaterdag met het gevoel van twijfel en onmacht. Deze dagen leiden ons naar het feest van de verrijzenis, het Licht.

In alle continenten zoeken christenen woorden om de worsteling van goed en kwaad, licht en duisternis tot uitdrukking te brengen. Het passieverhaal en de paasboodschap in het evangelie zijn onze gemeenschappelijke bron. Harry Gielen, pater passionist en redactie-secretaris van het maandblad *Het Teken*, bundelde verhalen over deze thema's met bijbehorend beeld en muziek in zes meditatie-diensten.

Christus' leven en de dood waren in de kunst door de eeuwen heen nadrukkelijk aanwezig. Ook vandaag blijft dit motief kunstenaars uitdagend. Mensen zoeken ook woorden om Jezus' verhaal naast het hunne te leggen. En dragen hun kruis.

In het deel *Een vreemd vertrouwd verhaal* biedt Gielen voorbeelden van mensen die hun leven gaven. Catechisten stierven in Santa Cruz in Guatemala, met de woorden: „Het is beter dat wij sterven, dan dat er duizenden omkomen.” In Rwanda stichtten weduwen het project Levensmoed om de moord op hun mannen en kinderen te verwerken.

De meditaties zijn doorspekt met lied en poëzie. Fragmenten uit het Oude en Nieuwe Testament verbinden de leefwereld van vandaag met de eeuwenoude zoektocht naar het Beloofde Land. De duisternis wordt reeds eeuwen gedeeld, op zoek naar de morgen van licht.

De vijfde bezinning kreeg als titel *Wat kan een hamer die spijkers in het licht slaat? Passie en Pasen verwoord en verbeeld*, Halewijn/Avimo, Antwerpen, 2005, 152 blz., 35 euro, ISBN 90 8528 0354. U kunt het boek bestellen door overschrijving van 35 euro op rekening 220-0971727-17 van Uitgeverij Halewijn, Halewijnplaan 92, 2050 Antwerpen, met vermelding van het aantal exemplaren plus „code 202”.

Harry Gielen, *Wat kan een hamer die spijkers in het licht slaat? Passie en Pasen verwoord en verbeeld*, Halewijn/Avimo, Antwerpen, 2005, 152 blz., 35 euro, ISBN 90 8528 0354. U kunt het boek bestellen door overschrijving van 35 euro op rekening 220-0971727-17 van Uitgeverij Halewijn, Halewijnplaan 92, 2050 Antwerpen, met vermelding van het aantal exemplaren plus „code 202”.